

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 173 (XVII) — Nr. 751

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 18 august 2005

SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>	<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE		ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
Decizia nr. 389 din 12 iulie 2005 referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2004 pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996	1-4	791.	— Ordin al ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 113/2005 privind aprobarea cantităților de carne, de pește și de produse zootehnice, pe specii, pentru care se acordă subvenții în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției animaliere și piscicole, precum și a efectivelor de animale, cu modificările ulterioare
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
895. — Hotărâre privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice	4-6		
909. — Hotărâre privind redobândirea cetățeniei române de către unele persoane	7		8

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 389

din 12 iulie 2005

referitoare la excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 11
din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2004

pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996

Ion Predescu — președinte
Nicolae Cochinescu — judecător
Aspazia Cojocaru — judecător
Constantin Doldur — judecător
Acsinte Gaspar — judecător
Petre Ninosu — judecător
Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Aurelia Rusu — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Guvernului nr. 41/2004 pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „ALPHA CONSULTING ROMÂNIA” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.825/2004 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată. În acest sens arată că cerința impusă de legiuitor privind înscrierea în cartea funciară a dreptului de

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a

proprietate și a celorlalte drepturi reale, numai dacă actul juridic prin care aceste drepturi s-au constituit ori s-au transmis s-a încheiat în formă autentică, reprezintă o măsură de protecție a dreptului de proprietate și de asigurare a securității circuitului civil.

În ceea ce privește pretinsa încălcare a dispozițiilor art. 115 din Constituție, arată că Ordonanța de urgență nr. 41/2004 a fost adoptată cu respectarea cerințelor constituționale.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 decembrie 2004, pronunțată în Dosarul nr. 3.825/2004, **Curtea de Apel București — Secția a IV-a civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2004 pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996.**

Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „ALPHA CONSULTING ROMÂNIA” — S.R.L. din București cu ocazia soluționării apelului formulat împotriva încheierii de respingere a cererii de intabulare a unui imobil.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate îngreșează dreptul de proprietate și libera transmitere a acestuia. În ceea ce privește încălcarea art. 77 alin. (1), art. 108 alin. (3) și art. 115 din Constituție, arată că ordonanța criticată nu a fost adoptată în baza unei legi speciale de abilitare, nu a fost aprobată prin lege de Parlament și nici „nu a fost promulgată prin decret de Președintele României”.

Instanța de judecată apreciază excepția ca neîntemeiată, arătând că cerința impusă de legiuitor vizează forma actului juridic supus intabulării, fiind o măsură de protecție a circuitului civil, și nu poate fi considerată ca o limitare a dreptului de a transmite proprietatea.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul consideră excepția neîntemeiată, întrucât instituirea prin lege a formei autentice a avut în vedere rațiuni cum ar fi: atenționarea părților asupra importanței deosebite pe care o au anumite acte juridice, asigurarea libertății și certitudinii consimțământului, exercitarea unui control al societății asupra actelor ce prezintă importanță juridică. În ceea ce privește încălcarea art. 108 alin. (3) și art. 115 din Constituție, arată că acest act normativ adoptat în regim de urgență a vizat modificarea Legii nr. 7/1996, având ca scop instituirea unor măsuri organizatorice în vederea creării unei instituții capabile să organizeze și să coordoneze în mod unitar activitatea de cadastru și publicitate imobiliară, ținând cont și de faptul că „se dorea finalizarea acțiunii de retrocedare a terenurilor agricole și forestiere în luna iunie 2004.”

Avocatul Poporului apreciază textul legal criticat ca fiind constituțional. Astfel, arată că instituirea unor condiții pentru înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate corespunde atributului legiuitorului de a reglementa cadrul în care titularul dreptului de proprietate are posibilitatea să și-l valorifice. Referindu-se la susținerea potrivit căreia textul criticat contravine dispozițiilor art. 115 din Constituție consideră că numai Curtea Constituțională are posibilitatea să stabilească dacă ordonanța criticată a fost adoptată cu respectarea acestui text constituțional. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate în raport de art. 77 alin. (1) și de art. 108 alin. (3), arată că aceste texte constituționale nu sunt incidente în cauză.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, prevederile legale criticate, raportate la dispozițiile Constituției, precum și prevederile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Excepția are ca obiect prevederile art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2004 pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, ordonanță publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 509 din 7 iunie 2004, aprobată cu modificări prin Legea nr. 499 din 12 noiembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.069 din 17 noiembrie 2004.

Textul de lege criticat are următoarea redactare:

„*Alineatul 1 al articolului 22 va avea următorul cuprins:*

«*Dreptul de proprietate și celelalte drepturi reale asupra unui imobil se vor înscrie în cartea funciară pe baza actului prin care s-au constituit ori s-au transmis, numai dacă acel act s-a încheiat în formă autentică.*»

Textele constituționale invocate ca fiind înfrânte sunt cele ale art. 44, art. 77 alin. (1), art. 108 alin. (3) și art. 115, având următoarea redactare:

— Art. 44: „(1) *Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege.*

(2) *Proprietatea privată este garantată și ocrotită în mod egal de lege, indiferent de titular. Cetățenii străini și apatrizii pot dobândi dreptul de proprietate privată asupra terenurilor numai în condițiile rezultate din aderarea României la Uniunea Europeană și din alte tratate internaționale la care România este parte, pe bază de reciprocitate, în condițiile prevăzute prin lege organică, precum și prin moștenire legală.*

(3) *Nimeni nu poate fi expropriat decât pentru o cauză de utilitate publică, stabilită potrivit legii, cu dreptă și prealabilă despăgubire.*

(4) *Sunt interzise naționalizarea sau orice alte măsuri de trecere silită în proprietate publică a unor bunuri pe baza apartenenței sociale, etnice, religioase, politice sau de altă natură discriminatorie a titularilor.*

(5) *Pentru lucrări de interes general, autoritatea publică poate folosi subsolul oricărei proprietăți imobiliare, cu obligația de a despăgubi proprietarul pentru daunele aduse solului, plantațiilor sau construcțiilor, precum și pentru alte daune imputabile autorității.*

(6) *Despăgubirile prevăzute în alineatele (3) și (5) se stabilesc de comun acord cu proprietarul sau, în caz de divergență, prin justiție.*

(7) *Dreptul de proprietate obligă la respectarea sarcinilor privind protecția mediului și asigurarea bunei vecinătăți, precum și la respectarea celorlalte sarcini care, potrivit legii sau obiceiului, revin proprietarului.*

(8) *Averea dobândită licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.*

(9) *Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.*”

— Art. 77 alin. (1): „*Legea se trimite, spre promulgare, Președintelui României. Promulgarea legii se face în termen de cel mult 20 de zile de la primire.*”

— Art. 108 alin. (3): „*Ordonanțele se emit în temeiul unei legi speciale de abilitare, în limitele și în condițiile prevăzute de aceasta.*”

— Art. 115: „(1) *Parlamentul poate adopta o lege specială de abilitare a Guvernului pentru a emite ordonanțe în domenii care nu fac obiectul legilor organice.*

(2) *Legea de abilitare va stabili, în mod obligatoriu, domeniul și data până la care se pot emite ordonanțe.*

(3) *Dacă legea de abilitare o cere, ordonanțele se supun aprobării Parlamentului, potrivit procedurii legislative, până la împlinirea termenului de abilitare. Nerespectarea termenului atrage încetarea efectelor ordonanței.*

(4) *Guvernul poate adopta ordonanțe de urgență numai în situații extraordinare a căror reglementare nu poate fi amânată, având obligația de a motiva urgența în cuprinsul acestora.*

(5) *Ordonanța de urgență intră în vigoare numai după depunerea sa spre dezbateră în procedură de urgență la Camera competentă să fie sesizată și după publicarea ei în Monitorul Oficial al României. Camerele, dacă nu se află în sesiune, se convoacă în mod obligatoriu în 5 zile de la depunere sau, după caz, de la trimitere. Dacă în termen de cel mult 30 de zile de la depunere, Camera sesizată nu se pronunță asupra ordonanței, aceasta este considerată adoptată și se trimite celeilalte Camere care decide de asemenea în procedură de urgență. Ordonanța de urgență cuprinzând norme de natura legii organice se aprobă cu majoritatea prevăzută la articolul 76 alineatul (1).*

(6) *Ordonanțele de urgență nu pot fi adoptate în domeniul legilor constituționale, nu pot afecta regimul instituțiilor fundamentale ale statului, drepturile, libertățile și îndatoririle prevăzute de Constituție, drepturile electorale și nu pot viza măsuri de trecere silită a unor bunuri în proprietate publică.*

(7) *Ordonanțele cu care Parlamentul a fost sesizat se aprobă sau se resping printr-o lege în care vor fi cuprinse și ordonanțele ale căror efecte au încetat potrivit alineatului (3).*

(8) *Prin legea de aprobare sau de respingere se vor reglementa, dacă este cazul, măsurile necesare cu privire la efectele juridice produse pe perioada de aplicare a ordonanței.*“

Examinând criticile de neconstituționalitate, Curtea reține că acestea vizează două aspecte de neconstituționalitate, și anume aspectul de neconstituționalitate intrinsecă, privind încălcarea art. 44 din Constituție, și cel de neconstituționalitate extrinsecă, vizând încălcarea art. 77 alin. (1), art. 108 alin. (3) și art. 115 din Constituție.

I. Cu privire la prima categorie de critici, Curtea constată că acestea sunt neîntemeiate pentru considerentele ce urmează:

Prevederile legale criticate condiționează înscrierea în cartea funciară a dreptului de proprietate și a celorlalte drepturi reale numai dacă actul juridic prin care aceste drepturi s-au constituit ori s-au transmis s-a încheiat în formă autentică. Condiția impusă de legiuitor, pentru înscrierea în cartea funciară, are în vedere importanța drepturilor ce fac obiectul acestor acte și reprezintă tocmai o măsură de protecție a dreptului de proprietate și de asigurare a securității circuitului civil. Publicitatea acestor acte prin înscrierea în cartea funciară are ca scop opozabilitatea față de terți. De altfel, obligația încheierii unor acte juridice în formă autentică este prevăzută și de Legea nr. 54/1998 privind circulația juridică a terenurilor, care la art. 2 alin. (1) stabilește că „*terenurile situate în intravilan și extravilan pot fi înstrăinate și dobândite prin acte juridice între vii, încheiate în formă autentică*“.

II. În ceea ce privește critica de neconstituționalitate extrinsecă a prevederilor Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2004, Curtea reține că potrivit art. 115 alin. (4) din Constituție, Guvernul poate adopta o ordonanță de urgență în următoarele condiții, întrunite în mod cumulativ: existența unei situații extraordinare, reglementarea acesteia să nu poată fi amânată și urgența să fie motivată în cuprinsul ordonanței.

Cu privire la aceste exigențe constituționale, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 255 din 11 mai 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 511 din 16 iunie 2005, statuând următoarele:

„Dincolo de caracterul tranșant al formulei utilizate de legiuitorul constituant, intenția acestuia și finalitatea urmărită, constând în restrângerea domeniului în care Guvernul se poate substitui Parlamentului, adoptând norme primare în considerarea unor rațiuni pe care el însuși este suveran să le determine, sunt evidențiate cu pregnanță de deosebirile dintre actualul text constituțional și cel anterior, fostul articol 114 alin. (4) din Constituție, în forma inițială. Potrivit aceluși text, posibilitatea Guvernului de a adopta ordonanțe de urgență era condiționată exclusiv de existența unor cazuri excepționale.

Termenul «*cazuri excepționale*» acolo utilizat a fost înlocuit, în noua redactare, cu acela de «*situații extraordinare*». Mai mult, deși diferența dintre cei doi termeni, din punctul de vedere al gradului de abatere de la obișnuit sau comun căruia îi dau expresie, este evidentă, același legiuitor a simțit nevoia să o pună la adăpost de orice interpretare de natură să minimalizeze o atare diferență, prin adăugarea sintagmei «*a căror reglementare nu poate fi amânată*», consacrand astfel *in terminis* imperativul urgenței reglementării. În sfârșit, din rațiuni de rigoare legislativă, a instituit exigența motivării urgenței în chiar cuprinsul ordonanței adoptate în afara unei legi de abilitare.

Chiar sub imperiul reglementării constituționale anterioare în materie, Curtea, referindu-se la cazul excepțional, de care depindea legitimitatea constituțională a adoptării unei ordonanțe de urgență, a statuat că acesta este definit în raport cu «*necesitatea și urgența reglementării unei situații care, datorită circumstanțelor sale excepționale, impune adoptarea de soluții imediate, în vederea evitării unei grave atingeri aduse interesului public*» (Decizia nr. 65 din 20 iunie 1995, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 129 din 28 iunie 1995). Cu aceeași finalitate, a definirii cât mai precise a cazului excepțional, Curtea a precizat că de esența acestuia este caracterul obiectiv, «*în sensul că existența sa nu depinde de voința Guvernului care, în asemenea împrejurări, este constrâns să reacționeze prompt pentru apărarea unui interes public pe calea ordonanței de urgență*» (Decizia nr. 83 din 19 mai 1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 211 din 8 iunie 1998).

Cele statuate de Curte în această materie, sub imperiul reglementării constituționale anterioare, ca urmare a unei interpretări care transgresa litera textului constituțional, evidențiindu-i înțelesul prin prisma intenției legiuitorului constituant și a finalității urmărite, precum și prin utilizarea unor principii și constanțe ale dreptului, sunt cu atât mai pertinente, în prezent, dacă se are în vedere că punctul de vedere înfățișat își are suport deplin în chiar litera reglementării constituționale de referință, în actuala sa redactare.

Curtea, reținând, în ceea ce privește existența «*situației extraordinare*», că această jurisprudență rămâne valabilă și după revizuirea Constituției, constată că în cauza de față emiterea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 41/2004 a fost justificată prin necesitatea realizării la termenele stabilite a angajamentelor asumate de România în perspectiva aderării la Uniunea Europeană, ce se regăsesc în Programul social pentru perioada 2003—2004, aprobat prin Hotărârea Guvernului nr. 1.610/2003, precum și crearea sistemului unic de cadastru, în concordanță cu Declarația asupra cadastrului în Europa, adoptată la Congresul de la Granada în anul 2002. De asemenea, așa cum a precizat Guvernul în punctul său de vedere, alegerea promovării acestei ordonanțe de urgență pentru modificarea Legii nr. 7/1996 a ținut cont de faptul că în iunie 2004 se dorea finalizarea acțiunii de retrocedare a terenurilor agricole și forestiere, urmată de înscrierea în cartea funciară a titlurilor de proprietate, precum și dinamizarea pieței imobiliare în țara noastră. În aceste condiții a fost necesară instituirea unor măsuri organizatorice în vederea

creării unei instituții capabile să organizeze și să coordoneze în mod unitar activitatea de cadastru și de publicitate imobiliară.

În consecință, Curtea constată că ordonanța de urgență criticată nu contravine dispozițiilor art. 115 alin. (4) din Constituție, întrucât a fost adoptată cu respectarea condițiilor prevăzute de acest text constituțional.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. I pct. 11 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 41/2004 pentru modificarea și completarea Legii cadastrului și a publicității imobiliare nr. 7/1996, excepție ridicată de Societatea Comercială „ALPHA CONSULTING ROMÂNIA” — S.R.L. din București în Dosarul nr. 3.825/2004 al Curții de Apel București — Secția a IV-a civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 12 iulie 2005.

PREȘEDINTE,
ION PREDESCU

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, și al art. 6 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Art. 1. — (1) Autoritatea Națională pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, denumită în continuare *ANRM*, înființată în baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, se organizează și funcționează ca instituție publică independentă, cu personalitate juridică, organ de specialitate al administrației publice centrale, în subordinea Guvernului și în coordonarea directă a primului-ministru.

(2) Sediul ANRM este în municipiul București.

(3) ANRM preia drepturile și obligațiile Direcției de reglementare și monitorizare a achizițiilor publice din cadrul Ministerului Finanțelor Publice și ale Serviciului achiziții lucrări publice al Direcției generale achiziții în lucrări publice și infrastructură rurală din cadrul Ministerului Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, în domeniul reglementării, monitorizării și controlului achizițiilor publice.

(4) Activitatea de suport tehnic pentru funcția de monitorizare, prevăzută la art. 3 lit. c) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005, este preluată de la Ministerul Finanțelor Publice de către ANRM începând cu data de 1 februarie 2006.

Art. 2. — (1) În vederea îndeplinirii rolului său fundamental privind formularea la nivel de concepție, promovarea și implementarea politicii în domeniul achizițiilor publice,

ANRM elaborează și propune Guvernului României proiecte de acte normative care au ca obiect reglementarea în domeniul achizițiilor publice.

(2) În îndeplinirea atribuțiilor sale ANRM se consultă și colaborează cu ministerele, cu alte organe de specialitate din subordinea Guvernului, cu alte instituții publice, sindicate și patronate.

(3) Orice proiect de act normativ, care poate avea impact asupra activităților reglementate de legislația privind achizițiile publice, poate fi supus spre adoptare Guvernului numai dacă a fost avizat de ANRM.

Art. 3. — (1) Asigurarea unui cadru legal coerent și armonizat cu acquis-ul comunitar în domeniul achizițiilor publice, precum și modificarea, completarea și urmărirea modului de punere în aplicare a acestuia sunt încredințate ANRM, care este investită să adopte măsuri, în condițiile legii, pentru a preveni, a stopa sau a remedia efectele produse de încălcarea prevederilor legale în domeniu.

(2) În vederea îndeplinirii atribuțiilor sale ANRM are dreptul de a solicita autorităților contractante, în condițiile legii, informații/documente relevante pentru verificarea modului de atribuire a contractelor de achiziție publică.

Art. 4. — (1) Președintele ANRM conduce întreaga activitate a instituției.

(2) Președintele are calitatea de ordonator de credite terțiar.

(3) În exercitarea atribuțiilor sale președintele emite ordine și instrucțiuni potrivit art. 5 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005.

(4) Vicepreședintele este înlocuitorul de drept al președintelui în absența acestuia.

Art. 5. — (1) Președintele reprezintă ANRMAP în relațiile cu autoritățile și instituțiile publice, precum și cu persoanele fizice și juridice din țară și din străinătate, inclusiv cu organismele și organizațiile internaționale.

(2) Președintele reprezintă ANRMAP ca persoană juridică și o angajează patrimonial, prin semnătura sa, în raporturile cu terții.

(3) Președintele emite ordine de numire și de încetare a raporturilor de serviciu, aprobă transferul și aplică sancțiunile disciplinare prevăzute de lege pentru personalul angajat al ANRMAP.

(4) Președintele are dreptul de a delega competențe vicepreședintelui, secretarului general sau direcțiilor din subordine.

Art. 6. — (1) Structura organizatorică a ANRMAP este prevăzută în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre.

(2) În cazul structurii organizatorice, prin ordin al președintelui se pot organiza servicii, birouri sau alte compartimente.

(3) Structura personalului și numărul salariaților, pentru fiecare direcție sau compartiment, precum și drepturile și obligațiile acestora se stabilesc, în condițiile legii, prin ordin al președintelui.

(4) Atribuțiile, sarcinile și răspunderile individuale ale personalului din aparatul ANRMAP se stabilesc prin fișa postului, pe baza regulamentelor de organizare și funcționare ale fiecărei direcții, aprobate prin ordin al președintelui.

Art. 7. — (1) Numărul maxim de posturi pentru aparatul ANRMAP este de 125, exclusiv președintele și vicepreședintele.

(2) Personalul compartimentelor din Ministerul Finanțelor Publice și din Ministerul Transporturilor, Construcțiilor și Turismului, prevăzute la art. 1 alin. (1) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 74/2005, se transferă la ANRMAP, cu acordul scris al acesteia, în condițiile legii.

Art. 8. — (1) În cadrul ANRMAP funcționează următoarele direcții:

a) Direcția generală de politici și reglementare;

b) Direcția generală de dezvoltare operațională și monitorizare, care cuprinde Direcția de consultanță și instruire și Direcția de monitorizare;

c) Direcția generală de control;

d) Direcția administrativă.

(2) În subordinea președintelui ANRMAP funcționează compartimentul de audit public intern.

Art. 9. — Direcția generală de politici și reglementare are următoarele atribuții principale:

a) elaborează legislația-cadru în domeniul achizițiilor publice;

b) elaborează normele de aplicare a legislației-cadru în domeniul achizițiilor publice;

c) evaluează necesitățile de perfecționare a cadrului normativ în domeniu și propune măsuri de remediere a deficiențelor constatate în funcționarea sistemului de achiziții publice;

d) inițiază și organizează întâlniri periodice cu participanții din sistem și cu alte organisme interesate pentru identificarea soluțiilor optime de perfecționare a cadrului de reglementare;

e) emite aviz la proiectele de acte normative, din alte domenii, care pot avea impact asupra activităților în domeniul achizițiilor publice, și propune modificarea celor

care pot afecta respectarea acquis-ului comunitar în materie de achiziții publice;

f) menține contactul cu serviciile tehnice specializate în domeniul achizițiilor publice ale Comisiei Europene și cu instituțiile corespondente din statele membre;

g) asigură participarea și sprijină activitatea comisiilor sau delegațiilor sectoriale constituite pentru îndeplinirea angajamentelor asumate față de Uniunea Europeană ori în cadrul altor acorduri care vizează achizițiile publice;

h) asigură participarea în cadrul comitetelor consultative și grupurilor de lucru în domeniul achizițiilor publice, organizate la nivelul Comisiei Europene;

i) elaborează punctul de vedere la solicitările de clarificare pe care autoritățile contractante/potențialii ofertanți le transmit cu privire la modul de interpretare și aplicare a prevederilor legislației în domeniul achizițiilor publice;

j) elaborează puncte de vedere privind contestațiile primite de autoritățile contractante.

Art. 10. — Direcția generală de dezvoltare operațională și monitorizare are următoarele atribuții principale:

A. prin Direcția de consultanță și instruire:

a) acordă consultanță de specialitate autorităților contractante privind bunele practici în aplicarea procedurilor de achiziție publică;

b) elaborează documente standard, ghiduri și alte instrumente operaționale pentru aplicarea procedurilor de atribuire a contractelor de achiziție publică;

c) inițiază și/sau participă la proiecte ori acțiuni de instruire a personalului implicat în activități specifice achizițiilor publice la nivelul autorităților contractante;

d) realizează studii și propune soluții practice pentru dezvoltarea sistemului de achiziții publice;

B. prin Direcția de monitorizare:

a) coordonează mecanismul de monitorizare a atribuirii contractelor de achiziție publică în baza informațiilor transmise de autoritățile contractante;

b) prelucrează informațiile colectate, constituie baze de date relevante și elaborează statistici, sinteze și rapoarte referitoare la funcționarea sistemului achizițiilor publice;

c) gestionează pagina web a ANRMAP;

d) analizează modul de funcționare a sistemului de achiziții publice.

Art. 11. — (1) Direcția generală de control funcționează în subordinea vicepreședintelui ANRMAP și efectuează controlul:

a) în mod obligatoriu pentru orice contract de lucrări a cărui valoare este mai mare decât echivalentul în lei a 5.000.000 euro, respectiv pentru orice contract de furnizare sau de servicii a cărui valoare este mai mare decât echivalentul în lei a 1.000.000 euro;

b) pentru achizițiile a căror valoare este mai mică decât plafoanele valorice prevăzute la lit. a), ca urmare a primirii unor sesizări sau informații referitoare la posibile încălcări ale legislației în domeniul achizițiilor publice.

(2) În efectuarea controlului, Direcția generală de control are următoarele atribuții principale:

a) verifică și avizează anunțurile de intenție, de participare și de atribuire;

b) verifică conformitatea documentației de atribuire a contractelor de achiziție publică cu legislația aplicabilă;

c) desemnează observatori care vor participa pe lângă comisiile de evaluare a ofertelor, fără a fi remunerați de către autoritățile contractante;

d) verifică rapoartele de evaluare;

e) emite acordul pentru încheierea contractului de achiziție publică în cazul în care controlul efectuat nu a evidențiat încălcări sau eludări ale legislației în domeniul achizițiilor publice. În caz contrar, impune măsuri corective.

(3) Sancțiunile prevăzute de lege pentru eludarea sau încălcarea prevederilor legislative în domeniul atribuirii contractelor de achiziție publică se aplică de persoane

anume împuternicite prin ordin al preşedintelui, din cadrul Direcţiei generale de control.

Art. 12. — Direcţia administrativă funcţionează în subordinea secretarului general al ANRMAP şi are următoarele atribuţii principale:

a) asigură, în condiţiile legii, fundamentarea şi elaborarea proiectului de buget privind veniturile şi cheltuielile ANRMAP şi urmăreşte execuţia acestuia;

b) întocmeşte dările de seamă contabile, potrivit legii;

c) analizează şi urmăreşte cheltuirea eficientă a fondurilor ANRMAP;

d) asigură aplicarea prevederilor legale cu privire la selecţionarea, angajarea şi salarizarea personalului;

e) păstrează şi completează carnetele de muncă;

f) întocmeşte documentele şi îndeplineşte activităţile necesare pentru angajări, transferări şi pentru încetarea raporturilor de muncă;

g) asigură achiziţionarea, potrivit prevederilor legale, a produselor, serviciilor şi/sau lucrărilor necesare derulării activităţii ANRMAP;

h) asigură gestionarea şi administrarea mijloacelor fixe, a obiectelor de inventar şi a altor materiale;

i) exercită controlul financiar preventiv asupra operaţiunilor prin care se nasc, se sting sau se modifică raporturi patrimoniale ale ANRMAP.

Art. 13. — (1) Finanţarea cheltuielilor curente şi de capital se asigură din venituri proprii şi din subvenţii acordate de la bugetul de stat prin Cancelaria Primului-Ministru.

(2) Veniturile proprii se pot constitui din:

a) sume obţinute ca urmare a activităţilor de consiliere metodologică şi a acţiunilor de instruire a personalului implicat în activităţi specifice achiziţiilor publice;

b) sume provenite din publicarea de broşuri, cataloage şi alte materiale informative în domeniul achiziţiilor publice;

c) fonduri nerambursabile;

d) alte venituri ce se pot realiza în condiţiile legii.

(3) Sumele provenite din sursele prevăzute la alin. (2) şi rămase neutilizate la sfârşitul exerciţiului bugetar se reportează în anul următor, în condiţiile legii.

Art. 14. — ANRMAP utilizează un parc propriu de mijloace de transport format din 8 autoturisme. Consumul lunar normat de carburanţi se stabileşte potrivit dispoziţiilor legale în vigoare.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul finanţelor publice,

Ionel Popescu

Ministrul transporturilor, construcţiilor şi turismului,

Gheorghe Dobre

Ministrul integrării europene,

Ene Dinga

Ministrul delegat pentru lucrări publice
şi amenajarea teritoriului,

László Borbély

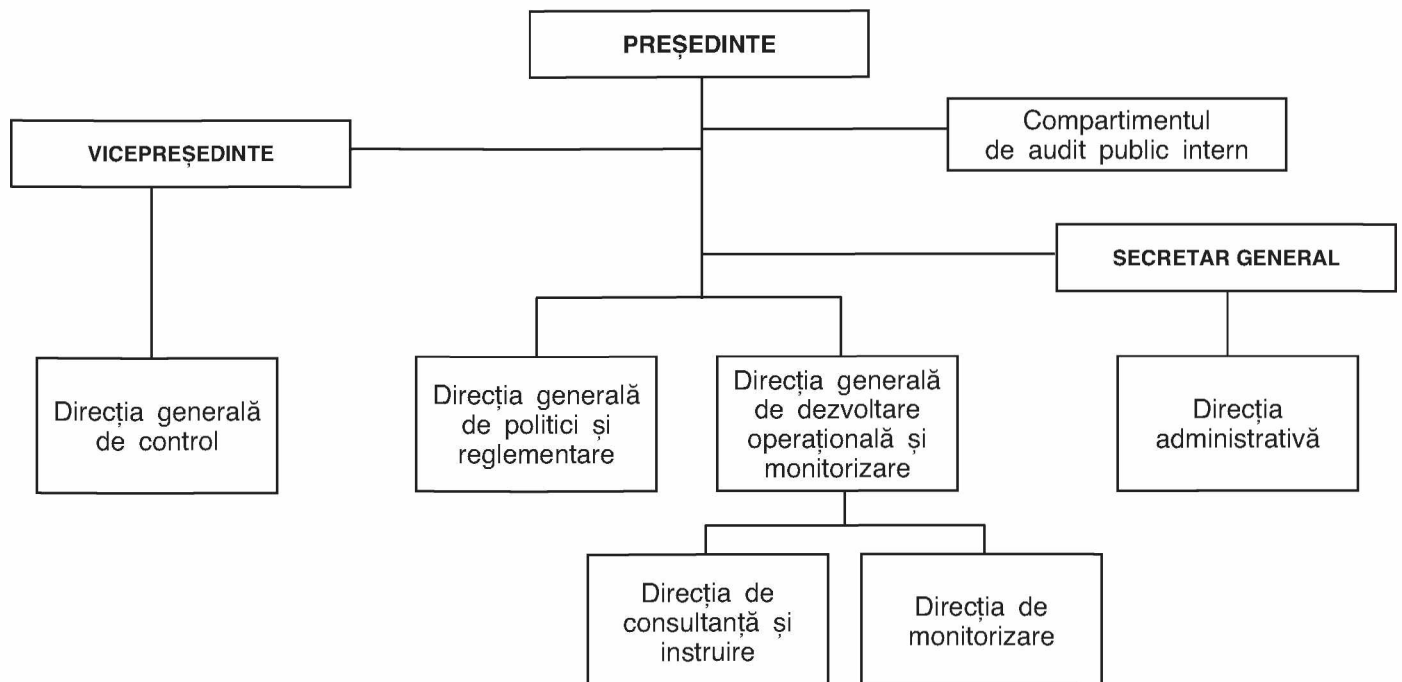
Bucureşti, 4 august 2005.

Nr. 895.

ANEXĂ

Număr maxim de posturi = 125,
exclusiv preşedintele şi vicepreşedintele

**STRUCTURA ORGANIZATORICĂ
a Autorităţii Naţionale pentru Reglementarea şi Monitorizarea Achiziţiilor Publice**

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE
privind redobândirea cetăteniei române
de către unele persoane

În temeiul art. 108 din Constituție, republicată, și al art. 10 și 11 din Legea cetăteniei române nr. 21/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare,

Guvernul României adoptă prezenta hotărâre.

Articol unic. — Se acordă cetățenia română persoanelor prevăzute în anexa care face parte integrantă din prezenta hotărâre, care au avut această cetățenie și au solicitat redobândirea ei cu stabilirea domiciliului în România.

PRIM-MINISTRU
CĂLIN POPESCU-TĂRICEANU

Contrasemnează:

Ministrul justiției,

Monica Luisa Macovei

p. Ministrul afacerilor externe,

Lucian Leuștean,

secretar de stat

p. Ministrul administrației și internelor,

Anghel Andreescu,

secretar de stat

București, 11 august 2005.
Nr. 909.

ANEXĂ

LISTA

persoanelor care solicită redobândirea cetăteniei române cu stabilirea domiciliului în România

1. Căldăraș Anton, fiul lui Căldăraș Anton și Cârpati Eleonora, născut la 20 iulie 1949 în localitatea Paniova, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Timișoara, str. Paul Iorgovici nr. 1, județul Timiș.

2. Ciurariu Cornelia-Luminița-Aurica, fiica lui Ciurariu Cornel și Aurica, născută la 2 ianuarie 1977 în localitatea Timișoara, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în București, Str. Consumului nr. 3, sectorul 5.

3. Cîrpaci Maria, fiica lui Cîrpaci Covaci și Mandița, născută la 23 septembrie 1981 în localitatea Beiuș, județul Bihor, România, apatrid, cu domiciliul actual în Germania, 60433 Frankfurt am Main, Birkholzweg 10 a. Copii minori: Cîrpaci Iovanca, născut la 19 noiembrie 2003.

4. Dancu Liviu, fiul lui Dancu Virgil și Eleftera, născut la 5 iulie 1933 în localitatea Micfalău, județul Covasna, România, cetățean austriac, cu domiciliul actual în Austria, 1070 Viena, Neustiftgasse 96/1/5/20.

5. Gospodin Alexandru, fiul lui Gospodin Ștefan și Elena, născut la 9 octombrie 1962 în localitatea Vărăști, județul Giurgiu, România, cetățean suedez, cu domiciliul actual în Suedia, Malmo, Ormvraksgatan 42.

6. Hoduț Constanța, fiica lui Ciucă Constantin și Virginia, născută la 1 februarie 1950 în localitatea Căzănești, județul Mehedinți, România, cetățean american, cu domiciliul actual în localitatea Geoagiu, Str. Feredeului nr. 18, județul Hunedoara.

7. Lazăr Nicolae, fiul lui Lazăr Bucur și Ana, născut la 20 iunie 1955 în localitatea Sighișoara, județul Mureș, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Sibiu, Str. Iazului nr. 11, bl. 55, sc. A, et. 3, ap. 15, județul Sibiu.

8. Mendelsohn Morel, fiul lui Mendel și Relly, născut la 25 aprilie 1949 în localitatea Galați, județul Galați, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în Israel, Tel Aviv, Alenby 35.

9. Solomon Mircea, fiul lui Solomon Zeilic și Zenovia, născut la 24 februarie 1959 în București, România, cetățean israelian, cu domiciliul actual în București, str. Sg. Dumitru Tablan nr. 32, sectorul 5.

10. Stanca Ionel, fiul lui Stanca Ionel și Cîrpaci Ghizela, născut la 2 februarie 1963 în localitatea Gătaia, județul Timiș, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Partoș nr. 203, județul Timiș.

11. Toc Pavel, fiul lui Danu Iosif și Toc Ana, născut la 30 martie 1949 în localitatea Potoc, județul Caraș-Severin, România, cetățean australian, cu domiciliul actual în localitatea Oravița, Str. Spitalului nr. 50, județul Caraș-Severin.

12. Toma Ștefan, fiul lui Toma Ion și Măriuța, născut la 1 ianuarie 1951 în localitatea Vrâncioaia, județul Vrancea, România, apatrid, cu domiciliul actual în localitatea Cârligele nr. 241, județul Vrancea.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL AGRICULTURII, PĂDURILOR ȘI DEZVOLTĂRII RURALE

ORDIN

pentru modificarea Ordinului ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 113/2005 privind aprobarea cantităților de carne, de pește și de produse zootehnice, pe specii, pentru care se acordă subvenții în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției animaliere și piscicole, precum și a efectivelor de animale, cu modificările ulterioare

Având în vedere prevederile art. 12 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției animaliere și piscicole, precum și a efectivelor de animale, cu modificările ulterioare,

în temeiul Hotărârii Guvernului nr. 155/2005 privind organizarea și funcționarea Ministerului Agriculturii, Pădurilor și Dezvoltării Rurale, cu modificările și completările ulterioare,

ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale emite următorul ordin:

Art. I. — Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 113/2005 privind aprobarea cantităților de carne, de pește și de produse zootehnice, pe specii, pentru care se acordă subvenții în conformitate cu prevederile Hotărârii Guvernului nr. 64/2005 privind sprijinul direct al statului prin acordarea de subvenții, în anul 2005, producătorilor agricoli din sectorul animalier, pentru creșterea producției animaliere și piscicole, precum și a efectivelor de animale, publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 149 din 18 februarie 2005, cu modificările ulterioare, se modifică după cum urmează:

1. Articolul 2 va avea următorul cuprins:

„Art. 2. — Valoarea totală a subvențiilor pentru producțiile de carne, prevăzute la art. 2 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 64/2005, cu modificările ulterioare, este de 180,20 milioane lei (RON) pentru cantitatea de 192,81 mii tone carne, realizată și abatorizată în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2005, repartizată astfel:

a) pentru cantitatea de 7,29 mii tone carne tineret bovin, valoarea totală a subvenției este de 5,8 milioane lei (RON);

b) pentru cantitatea de 65,00 mii tone carne porc, valoarea totală a subvenției este de 78,00 milioane lei (RON);

c) pentru cantitatea de 0,52 mii tone carne tineret ovin, valoarea totală a subvenției este de 0,4 milioane lei (RON);

d) pentru cantitatea de 120,00 mii tone carne pasăre în viu — pui broiler, valoarea totală a subvenției este de 96,00 milioane lei (RON).“

2. Articolul 5 va avea următorul cuprins:

„Art. 5. — Valoarea totală a subvențiilor pentru materialul biologic de reproducție, în funcție de valoarea zootehnică și de biotehnologia de reproducție folosită pentru obținerea produsului, precum și de zona geografică în care este situată exploatarea agricolă, prevăzute la art. 6 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 64/2005, cu modificările ulterioare, este de 17,505 milioane lei

(RON) și se acordă crescătorilor care îndeplinesc condițiile prevăzute în normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 79/2005, în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2005, astfel:

a) pentru 24.500 juninci la prima fătare, valoarea totală a subvențiilor este de 8,3 milioane lei (RON);

b) pentru 45.500 viței obținuți din vaci și juninci, precum și malaci obținuți din bivolițe și menținuți în exploatare minimum 6 luni, valoarea totală a subvențiilor este de 3,515 milioane lei (RON);

c) pentru 24.300 scrofițe de reproducție la prima fătare care întarcă minimum 8 porci, valoarea totală a subvențiilor este de 5,45 milioane lei (RON);

d) pentru 21.800 oi mioare, berbeci adulți și berbeci miori, valoarea totală a subvențiilor este de 0,24 milioane lei (RON).“

3. Articolul 6 va avea următorul cuprins:

„Art. 6. — Valoarea totală a subvenției pentru laptele de oaie și capră, prevăzută la art. 8 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 64/2005, cu modificările ulterioare, livrat pentru prelucrare în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2005 la agenții economici specializați în procesare, cu licență de fabricație, este de 3,000 milioane lei (RON) pentru 107.142 hl lapte.“

4. Articolul 7 va avea următorul cuprins:

„Art. 7. — Valoarea totală a subvenției pentru familiile de albine de elită și familiile de albine de producție, prevăzută la art. 9 din Hotărârea Guvernului nr. 64/2005, cu modificările ulterioare, este de 1,365 milioane lei (RON) pentru 86.750 de familii de albine pentru care se livrează miere în condițiile prevăzute în normele metodologice aprobate prin Ordinul ministrului agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale nr. 79/2005, în perioada 1 ianuarie—31 decembrie 2005.“

Art. II. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul agriculturii, pădurilor și dezvoltării rurale,
Gheorghe Flutur

București, 12 august 2005.
Nr. 791.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București,
IBAN: RO75RNCB5101000000120001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, tel./fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: Regia Autonomă „Monitorul Oficial”

5 948368 047365